

er det; og med Hensyn til Vedkommendes Dygtighed, da er det heller ikke vanskeligt at kunne danne sig en Mening derom. Den, der skal indvillige i en saadan Forandring, er Skipperen; Sligt kan ikke skee uden hans Indvilligelse, og skalde han ikke indvillige deri, og Manden senere — som den sidste Deel af Endringsforslaget anviser — søger sin Ret, naar han kommer hjem, saa har han det øvrige Mandstabs at holde sig til, især de ofte omtalte to bedste Mænd. Vi maae erindre, at der gaaer ikke saa Skibe ud fra Danmark med unge Menneſter i en Alder fra 16 til 20 Aar, som ikke faae Hyre, eller kun faae Hyre som Dreng ombord. Paa en Reise, der varer 2 eller 2½ Aar, udvikle saadanne unge Menneſter sig meget ofte baade i Styrke, Kundskab og Dygtighed, saaledes at de ville kunne udføre det Arbeide, der udrettes af en halvbesfaren, og senere maaſtee ogsaa det, der udrettes af en fuldbesfaren Matros. Det hænder maaſtee ogsaa paa samme Reise, at der fra Skibet afgaaer een eller flere af de ældre Søfolk, og i saa Tilfælde taler Villighed for, at, naar der ikke staffles Folk tilveie istedetfor de afgaaede, da de, der ere ombord, nyde godt af den besparede Gage, altsaa rykke op. Men om der endog ikke afgaaer Folk, saa er jo Antallet af dem, der hjemmefra antages ombord i et Skib, sjældent saa stort, at der ikke skalde være gjort Regning paa, at Arbeidet skal udføres ved disses yderſte Anstrængelser; naar nu Arbeidet kan vinde i Hurtighed derved, at de unge Menneſter ombord ere tiltagne i Dygtighed og legemlig Kraft, saa er det ogsaa billigt, at de faae en tilsvarende Godtgjørelse for deres Arbeide. — Der er af et æret Medlem stillet et Forslag under Nr. 17, hvortil jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag; dette Forslag gaaer ud paa, til § 38 at sœie en Bestemmelse, hvorved den Godtgjørelse, som Mandstabet skal have for Arbeide paa Søn- og Helligdage, nærmere bestemmes. Endringsforslaget under Nr. 17 er egentlig til Fordeel for Rhederen og Skipperen. Naar der i § 38 staaer, at en Mand skal have en Dags Hyre for at have arbeidet nogle Timer ombord i Skibet paa en Søn- eller Helligdag, saa kan der jo tænkes det Tilfælde, at en Mand kommer til at arbeide en

halv eller en heel Time om Søndagen, og i et Handelsflib hænder det ikke saa sjældent, at man paa Tider, hvor der falder megen Regn, vil benytte nogle Søflinsøieblikke til at lufte Lasten op og udtage enkelte Varer, som ikke kunne taale vaadt Veir, eller som i Dieblilket ere nødvendige; derved bliver Mandstabet forstyrret i sin Frihed og Hvile om Søndagen, men dog ikke saaledes, at det kan ansees at burde medføre, at Rhederiet skal betale saa Meget, som Paragraphen omhandler, for et saadant Stykke Arbeide. Vi kunne tænke os et saadant Arbeide ombord i et Skib med 14 eller 16 Mandes Besætning. Dersom Lasten bliver brudt op, for at nogle Varer kunne udtages, og dette Arbeide f. Ex. varer i 1 eller 1½ Time, saa er det temmelig dyrt, naar der for et saadant Arbeide skal godtgjøres 8 à 10 Rd. For nu at kunne faae denne Sag indrettet paa en lidt billigere Maade har et æret Medlem, forsaavidt jeg kan forstaae hans Hensigt, villet forandre Bestemmelsen derhen, at der ogsaa kan godtgjøres en halv Dags Hyre, hvilket ikke vilde kunne skee, hvis § 38 vedtoges i den Form, den nu har i Lovforslaget. For imidlertid endnu tydeligere at bestemme, hvad der skal godtgjøres med en halv Dags Hyre, og hvad der skal betales med en heel Dags Hyre, har jeg tilladt mig at stille et Underændringsforslag, som gaaer ud paa, at indtil to Timers Arbeide skal regnes for en halv Dag og indtil 4 Timers Arbeide for en heel og saa fremdeles. Arbeider Mandstabet om Søndagen 6 Timer, skal det saaledes have 1½ Dages Godtgjørelse. Det er ikke vilkaarlige Tal, jeg her har opstillet. Jeg har gjort den Beregning, at man med Tyde kan regne en Arbeidsdag til 6 à 8 Timer ombord i et Skib, deri naturligtvis ikke indbefattet den Tid, der medgaaer til Reengjøring af Skibet og til at bringe det i Orden. Den egentlige Arbeidstid, som der her er Tale om at skulle godtgjøres, er kun den, der ikke medgaaer til, hvad der hører til Skibets daglige Tjeneste, det er altsaa den Tid, der anvendes til Drækning eller Stuvning af Lasten. Naar en Dag kan regnes til 6 høist 8 Timer, saa bør Vedkommende, naar han skal udføre Arbeide paa Dage, som ere hans frie Tiendom, have noget Mere derfor end for en almindelig